

Verðlaunamyndirnar 2017

Ljósmyndari:

Stefán Karlsson,
Ljósmyndari Fréttablaðsins

Ljósmynd ársins

Glódís Tara, Nína Rún Bergsdóttir, Anna Katrín Snorradóttir og Halla Ólöf Jónsdóttir, fórnarlömb Róborts Downeys, fá sér allar sams konar húðflúr.

Umsögn dómnefndar:

Ekki er annað að sjá en að hér sé eitthvað alvanalegt að gerast. Húðflúr sem ristir ekki djúpt. Vinkonur saman. Það er þó víðsfjari öllum sanni og myndin er á margan hátt táknræn fyrir árið 2017. Konurnar, Anna Katrín Snorradóttir, Glódís Tara, Halla Ólöf Jónsdóttir og Nína Rún Bergsdóttir, urðu allar fyrir kynferðislegri misnotkun af hendi sama manns. Reynsla þeirra kom af stað hreyfingu sem fékk heitið „Höfum hátt“ sem ásamt öðru varð til þess að ríkisstjórn landsins féll. Ljósmyndarinn hefur fangað viðkvæma stund. Fjórar manneskjur að tengjast eilífum böndum, sem fórnarlömb og sem aðgerðasinnar. Nína Rún Bergsdóttir og stoðirnar hennar þrýr allar að fá sér sama húðflúrið: „I am the storm“. Myndræn samfélagsleg straumhvörf.

Fréttamynd ársins

Ljósmyndari:
Eyþór Árnason,
ljósmyndari
Fréttablaðsins.

Leitin að Birnu Brjánsdóttur.

Umsögn dómnefndar:

Birnu Brjánsdóttur var leitað um afar víðáttumikið svæði – svo stórt var það að leitarfólkvið virðist agnarsmátt andspænis eilífðinni. Myndmál ljósmyndarans, sem aðeins er lágvært hvísl, bergmálar sem örvaðtingarfullt öskur í auðninni. Stundum verður það sem vantar í myndina einmitt augljósasti punkturinn í henni.

Daglegt líf – mynd ársins

Ljósmyndari:
Heiðdis Guðbjörg
Gunnarsdóttir,
ljósmyndari Birtings

Móðir gefur fjögurra daga gömlu barni brjóst og stóri bróðir passar upp á móður sína.

Umsögn dómnefndar:

Hér hefur tekist að fanga eitt af undrum hversdagsleikans. Fjarri venjulegum öfgum blaðaljósmynda skynjum við hér kjarna mannlegrar tilveru. Svona er lífið. Þessi friðsæla mynd snertir okkur í hjartastað og fær okkur til að brosa hið innra.

Íþróttamynd ársins

Ljósmyndari:

Kristinn Magnússon,
Ljósmyndari Morgunblaðsins

Ísland skorar eitt af átta
mörkum í 8-0-sigri.

Umsögn dómnefndar:

Eitt af öflugustu fótbaltaðum heims skorar mark fyrir tóum áhorfendastúkum. Það hlutskipti þekkir kvennalandsliðið í fótbalta ofurvel. Ljósmyndin er táknað fyrir þann ójöfnuð sem ríkir milli kynjanna í íþróttameinum. Þetta er nýtt sjónarhorn, íþróttamynd með pólitíska tilvísun.

Portraitmynd ársins

Ljósmyndari:
Heida Helgadóttir,
ljósmyndari
Stundarinnar og
sjálfstætt starfandi

„Hann vildi fá að deyja meðan hann vissi enn hver hann var.“ Sylviane Lecoultre Pétrusson studdi eignmann sinn Steinar Pétrusson þegar hann fór til Sviss að fá dánar-aðstoð eftir að hafa greinst með illkynja heilaæxli.

Umsögn dómnefndar:

Sorgin – sýnd með sjónrænum hætti. Sagan af Sylviane Lecoultre Pétrusson og eiginmanni hennar. Ljósmyndarinn dregur fram líkamstjáningu og svipbrigði Sylviane í ljóðrænni birtu sem varpar daufum skugga á vegginn, táknaðum skugga fyrir það sem ekki lengur er. Eiginmaður hennar bardist við krabba-mein og valdi að fara til Sviss til að enda líf sitt.

Umhverfismynd ársins

Kirkjufell.

Ljósmyndari:
Hörður Sveinsson,
sjálfstætt starfandi

Umsögn dómnefndar:

Það er ekki að undra að enska orðið fyrir ljósmyndun, photography, þýðir bókstaflega „að skrifa með ljósi“. Kirkjufell, hið þekkt og margmyndaða fjall, birtist oftar en ekki þannig að ímyndunaraflinu er gefinn laus taumur. Myndina má túlka á ólíka vegu. Hún býður dulúðinni heim.

Tímaritamynd ársins

Sonja er eikynhneigð; hana langar hvorki að stunda kynlíf með strák né stelpu.

Ljósmyndari:

Aldís Pálsdóttir,
ljósmyndari Birtings

Umsögn dómnefndar:

Styrkur og viðkvæmni. Í þessari myndrænu útfærslu er sterkum kynlausum einstaklingi, sem hefur staðsett sig utan hins hefðbundna í samfélaginu, komið frábærlega til skila. Augun eru biðjandi og ögraði í senn, þau horfa á heiminn frá allt öðrum sjónarhóli en þeirra sem aðhyllast viðtekin viðhorf samfélagsins.

Myndaröð ársins

Íslenska flóttafólkið í Laugardalnum. Íbúar á tjaldsvæðinu í Laugardal hafa myndað pétt og samhent samfélag þar sem þeir hjálpast að og náungakærleikurinn ræður ríkjum.

Bebba hefur beðið eftir félagslegri íbúð hjá Akureyrarbæ í fjögur ár. Hún er númer 44 á biðlista og þarf jafnvel að bíða í fjögur ár í viðbót.

Garðar bjó í bílnum áður en hann flutti yfir í lítið kúlutjald svo hann gæti teygtr úr sér. Síðar náði hann að safna sér fyrir húsbíl.

Svanur fyrir utan húsbílinn sinn.

Svanur gafst upp á því að finna húsnæði þar sem hann mætti hafa hundinn sinn, Kleó, og bjó þess í stað í jeppanum sínum í nokkra mánuði áður en hann keypti sér húsbíl.

Kjartan Theódórsson er orðinn landspekkur sem Kjarri tjáldbúi, en hann heldur úti vinsælum snapchatréikningi þar sem hann segir meðal annars frá lífinu í Laugardalnum.

Gylfi Ægisson býr í húsbíl ásamt bremur köttum, en hann átti erfitt með að finna leiguþúsnæði þar sem gæludýr væru leyfð.

Íbúar eru margir hverjur búinir að skreyta fyrir jólin. Einhverjur verða hjá ættingjum yfir hátiðirnar en aðrir í Laugardalnum.

Ljósmyndari:

Heida Helgadóttir,
ljósmyndari Stundarinnar
og sjálfstætt starfandi

Umsögn dómnefndar:

Fullyrögning „Ljósmyndun“ hefur ekki með myndavélar að gera“ hefur sjaldan átt betur við en hér. Ljósmyndarinn er í senn allt um kring og ósýnilegur. Hann heldur hæfilegri fjarlægð, hefur öðlast traust viðfangsefna sinna og nær þannig að verða eins og ósýnilegur sögumaður. Fólkid á myndunum er í viðkvæmri stöðu en í gegnum myndirnar verða til sterkir einstaklingar en ekki fórnarlömb. Við skynjum sögu þeirra en vitum ekki af ljósmyndaranum. Virðing ríkir.